

Hovedhuset der Tilla og Otto Valstad bodde ligger idyllisk til øverst i den barokkinspirerte hagen

Bris fra en svunnen tid

På Asker museum føles tid som et svevende begrep. Her flyter nåtid og fortid inn i hverandre, historie blir til virkelighet, og virkeligheten er en historie.

TEKST: AINA SKOLAND FOTO: @VIBEKEGLOSLI

▲ Fredrikke Hegnar von Ubisch er Museumsbestyrer og genuint interessert i historien om bygningene på stedet

▲ På Asker museums idylliske områder trives både barn, voksne og høner

Det er barn, liv og lek på museet. Barn blir kjørt i Englebussen trukket av Gråtass, balanserer på Ormen Lange, skyter med pil og bue, vever filleryer og koser med hønene. Dagens barn lærer om historien, og løper uanfektet fram og tilbake mellom den moderne kafeen og den barokkinspirerte hagen.

EN SVUNNEN TID

Museumsbestyrer Fredrikke Hegnar von Ubisch forteller at hagen ble anlagt av Otto og Tilla Valstad etter inspirasjon fra deres reiser til Italia og Frankrike for omtrent 100 år siden, altså i god tid før de ga museet i gave til Asker kommune i 1949. I den idylliske hagen, der pulsen

slår saktere, blomstrende morelltrær dufter liflig og lyden av forbigående biler pakkes inn i fuglekvisper, er det lett å se for seg en forgangen tid der Otto og Tilla kommer leende hjem etter teselskap hos naboene Hulda og Arne Garborg. Eller kanskje arbeider Otto flittig for å overraske sin kjære Tilla med nytt

▲ Atelieret til Otto Valstad er bygd av gjenbruksmateriale fra gårder, kirker og selveste slottet. Innerst i hjørnet er peiskroken der Prinsesse Ragnhild hadde sin faste plass.

skrivekarnapp når hun kommer tilbake fra en av sine foredragsturneer i Norge. Eller kanskje nipper paret portvin og spiser krumkaker sammen med prinsesse Ragnhild i peiskroken i atelieret til Otto, der 17 engler i overdådig stil vitner om at innehaveren var opptatt av gjenbruk og fant materialer fra gårder, kirker og til og med fra slottet i Oslo. Helt annerledes enn i Labråten, hjemmet til Arne og Hulda Garborg rett over veien der stilen var nøktern og møblene nyinnkjøpte.

I hovedhuset der Valstad-paret bodde,

har tiden stått stille. Møblene, bøkene og til og med eføyen i Tillas skrivekrok; alt er som de forlot det. I hagen vokser fortsatt de samme staudene som paret satte i jorden, og etter vårens opprydding på museet er det nå mulig å kjøpe avleggere av disse plantene.

EN TROFAST TJENESTEPIKE

En annen ting som tålte tidens tann i dette huset var tjenestepiken, Gunhild Bakken. Hun kom til ekteparet Valstad på faredagen i oktober i 1917, og i motsetning til de fleste andre tjenestefolk som

fôr videre etter et halvt eller et helt år, ble hun værende i 75 år. Først som tjenestepike, så som museumsbestyrer, og så etter hvert som pensjonist som bodde i huset helt fram til sin død i 1992 da hun var 92 år.

- Vi har lært mye av Gunhild, forteller Fredrikke.

- Enten det er om tingenes opprinnelse, om livet til Otto og Tilla, eller om hvordan man renholder gamle materialer.

NYTT OG GAMMELT

- All den kunnskapen prøver vi å formidle videre til både barn og voksne, forteller Fredrikke engasjert, og med 34.000 be-

søkende i året ser det ut til at de lykkes med det.

- Hvor stor pågangen er kommer litt an på om det skjer noe på amfiscenen i bokhagen, og hva slags midlertidige utstillinger vi har, fortsetter hun.

- Årets sommerutstilling er for eksempel Torstein Torsteinsons malerier.

Selv om mye er som det var for nesten hundre år siden, er også noe nytt på seet.

- Blant annet fikk vi Fusedallåven og Askerstabburet hit på 90-tallet, og samtidig bygde vi ut den gamle møkkakjelleren til å romme både selskapslokaler, mid-

lertidige utstillinger, og kafeen med verdens beste vaffer. Om ikke lenge kommer også bikubene tilbake til Biehaugen utenfor Labråten, akkurat som Arne Garborg hadde det i sin tid.

Så om du ønsker en vandretur mellom nåtid og fortid, lek og lærdom, virkelighet og historie, kan en tur til Asker museum anbefales. De holder åpent hele sommeren tirsdag til fredag samt søndag fra klokken 12-15 med omvisning hver hele time, men hagen er alltid åpen, så dit er det fritt fram å ta seg en tur og drømme seg bort til en svunnen tid når som helst.